

Ατελώς Ε.Φ.Κ.Α.

ΕΝΩΠΙΟΝ

ΤΗΣ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 1 ΤΟΥ Ν.3900/2010 ΤΟΥ
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

Α Ι Τ Η Σ Η

Του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ(Ε.Φ.Κ.Α.)»(ΑΦΜ:997072577, Δ.Ο.Υ. Δ' ΑΘΗΝΩΝ), που εκπροσωπείται νόμιμα από τον Διοικητή αυτού, που κατοικοεδρεύει στην Αθήνα.

1.Στη διάταξη της παρ.1 του άρθρου 1 του ν.3900/2010 (Α' 213), όπως ισχύει μετά την αντικατάστασή της με τα άρθρα 40 παρ.1 και 113 του ν.4055/2012 (Α' 51), ορίζεται ότι: «Οποιοδήποτε ένδικο βοήθημα ή μέσο ενώπιον οποιουδήποτε τακτικού διοικητικού δικαστηρίου μπορεί να εισαχθεί στο Συμβούλιο της Επικρατείας με πράξη τριμελούς επιτροπής, αποτελούμενης από τον Πρόεδρο του, τον αρχαιότερο Αντιπρόεδρο και τον Πρόεδρο του αρμόδιου καθ' ύλην Τμήματος, ύστερα από αίτημα ενός των διαδίκων ή του Γενικού Επιτρόπου των διοικητικών δικαστηρίων, όταν με αυτό τίθεται ζήτημα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχει συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων».

2.Στις 16-9-2019 κατατέθηκε(αριθμ.καταθ.ΑΓ13133/16-9-2019) στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών, μεταξύ και πολλών άλλων, η από 11-9-2019 αγωγή των Ασπασίας Βαδάση του Αλεξάνδρου κλπ.(συν.46) κατά του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «ΕΝΙΑΙΟΣ ΦΟΡΕΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ»(Ε.Φ.Κ.Α.) και του Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία «Ενιαίο Ταμείο Επικουρικής Ασφάλισης και Εφάπαξ Παροχών(Ε.Τ.Ε.Α.Ε.Π.).

3.Με την ανωτέρω αγωγή τους οι ενάγοντες ζητούν να τους καταβάλει ο εναγόμενος Ε.Φ.Κ.Α., νομιμοτόκως, τα αναλυτικά αναφερόμενα στο ιστορικό και αιτητικό της αγωγής χρηματικά ποσά ως αποζημίωση, κατά τις διατάξεις των άρθρων 105 και 106 του Εισ.Ν.Α.Κ. για την ζημία την οποία υπέστησαν, κατά το χρονικό διάστημα από 1-1-12013 έως 31-8-2019, από την παράνομη μείωση της καταβαλλόμενης σ' αυτούς κύριας σύνταξης και της κατάργησης των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επιδόματος αδείας, δυνάμει του άρθρου πρώτου της παραγράφου ΙΑ, υποπαραγράφος ΙΑ.5 του ν.4093/2012. Επικουρικώς, δε να τους καταβληθούν τα αιτούμενα χρηματικά ποσά, κατά τις διατάξεις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού (άρθρα 904 επ. Α.Κ). Ισχυρίζονται δε οι ενάγοντες ότι οι

μειώσεις που επήλθαν στην κύρια σύνταξη τους και την κατάργηση των δώρων Χριστουγέννων, Πάσχα και επιδόματος αδείας, αντίκεινται στις διατάξεις των άρθρων 2 παρ.1, 4, 5 παρ.1, 17, 22 παρ.5, 25 παρ.1 και 106 παρ.1 του Συντάγματος. Ενώ, εξάλλου, οι διατάξεις των ν.4051/2012 και 4093/2012 δυνάμει των οποίων επήλθαν νέες μειώσεις στην καταβαλλόμενη σ' αυτούς κύρια σύνταξη κρίθηκαν ως αντισυνταγματικές με τις με αριθμό 2287/2015 και 2288/2015 αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας.

4. Με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 2^ο του ν. 4387/2016(Α' 85) ορίζεται ότι μέχρι την 31. 12. 2018 οι κατά το χρόνο έναρξης της ισχύος του νόμου αυτού καταβαλλόμενες συντάξεις «.....συνεχίζουν να καταβάλλονται στο ύψος που είχαν διαμορφωθεί κατά την 31.12.2014, σύμφωνα με τις τότε ισχύουσες διατάξεις.....», δηλαδή με τις μειώσεις που επήλθαν με τις διατάξεις των ν.4051/2012 και 4093/2012.

5. Με τις με αριθμό 2287/2015 και 2288/2015 αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι οι μειώσεις που επήλθαν στις συνταξιοδοτικές παροχές των συνταξιοδοτούμενων από τους φορείς υποχρεωτικής κοινωνικής ασφάλισης με τις διατάξεις των ν.3845/2010, 3863/2010, 3986/2011 και 4024/2011 είναι συμβατές με το Σύνταγμα και δεν αντίκεινται ούτε στο άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της Ε.Σ.Δ.Α. Αντιθέτως, με τις ανωτέρω αποφάσεις οι μειώσεις των συντάξεων, που επήλθαν κατ' εφαρμογή των διατάξεων των ν.4051/2012 και 4093/2012 κρίθηκαν αντισυνταγματικές για το λόγο ότι δεν προηγήθηκε των εν λόγω μειώσεων, οι οποίες θεσπίστηκαν σε συνέχεια των προηγούμενων μειώσεων των συντάξεων, οι οποίες κρίθηκαν συνταγματικές και ενώ είχε παρέλθει διετία από τον πρώτο αιφνιδιασμό της οικονομικής κρίσης, ειδική μελέτη. Επίσης, με τις ίδιες αποφάσεις κρίθηκε ότι με τις διατάξεις των ν.4051/2012 και 4093/2012 κλονίζεται η δίκαιη ισορροπία μεταξύ του γενικού συμφέροντος και περιουσιακών δικαιωμάτων των συνταξιούχων και ως εκ τούτου παραβιάζεται και το άρθρο 1 του Πρώτου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Εξάλλου, με τις ανωτέρω αποφάσεις κρίθηκε ότι οι συνέπειες της αντισυνταγματικότητας των επίμαχων διατάξεων θα επέλθουν μετά τη δημοσίευση των εν λόγω αποφάσεων, ενώ για όσους συνταξιούχους έχουν ασκήσει ένδικο μέσα ή βοηθήματα μέχρι το χρόνο δημοσίευσης των αποφάσεων, η διαγνωσθείσα αντισυνταγματικότητα θα έχει αναδρομικό χαρακτήρα.

6. Με την με αριθμό 1891/2019 απόφαση της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι, στο πλαίσιο της επιχειρούμενης με το ν.4387/2016 ασφαλιστικής

μεταρρύθμισης, αιτιολογείται επαρκώς η επιλογή, κατ' εφαρμογή των άρθρων 14 και 33 του ν. 4387/2016 και της κ.υ.α. 26083/887/7-6-2016, ως βάσης επανυπολογισμού των κύριων συντάξεων που καταβάλλονταν στους ήδη συνταξιούχους κατά τη δημοσίευση του ν.4387/2016, του ύψους στο οποίο οι συντάξεις αυτές είχαν διαμορφωθεί στις 31.12.2014, δηλαδή με τις επελθούσες και κριθείσες ως αντισυνταγματικές με τις 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας μειώσεις των ν.4051/2012 και 4093/2012. Επίσης, με την ανωτέρω απόφαση κρίθηκε ότι με τις ανωτέρω αποφάσεις της Ολομελείας του το Δικαστήριο κατέληξε στην κρίση περί αντισυνταγματικότητας των μειώσεων των ν.4051/2012 και 4093/2012 για το λόγο ότι, ελλείπει εμπεριστατωμένης μελέτης δεν ήταν δυνατόν να ελεγχθεί από το Δικαστήριο αν οι μειώσεις που επιβλήθηκαν με τις διατάξεις των νόμων αυτών στις συντάξεις ήταν σύμφωνες με τις συνταγματικές αρχές της κοινωνικής αλληλεγγύης, ισότητας στα δημόσια βάρη και της αναλογικότητας. Δεν κρίθηκε, επομένως, με τις αποφάσεις αυτές ότι επιβληθείσες μειώσεις υπερέβαιναν τα όρια που θέτουν οι εν λόγω συνταγματικές αρχές. Για τον ίδιο, επίσης, λόγο (έλλειψη εμπεριστατωμένης μελέτης) κρίθηκε ότι οι επιβληθείσες επίμαχες μειώσεις είναι αντίθετες προς το άρθρο 1 του 1^{ου} Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ. Δηλαδή, κρίθηκε ότι η αντίθεση προς το Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ των επίμαχων διατάξεων των ν.4051/2012 και 4093/2012, είναι τυπική και όχι ουσιαστική. Τέλος, με την παραπάνω 1891/2019 απόφαση της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας κρίθηκε ότι το δεδικασμένο που παράγεται με τις 2287-2288/2015 αποφάσεις του ίδιου δικαστηρίου περιορίζεται μόνο μεταξύ των διαδικών που μετείχαν στις δίκες επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις αυτές (βλ. περί όλων σκέψη 10, 17 και, ιδίως, σκέψη 18 της ΟΛΣΤΕ 1891/2019).

7. Περαιτέρω, από την κρίση της με αριθμό 1891/2019 απόφασης της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας συνάγεται ότι, στο πλαίσιο της επιχειρούμενης με το ν.4387/2016 ασφαλιστικής μεταρρύθμισης, αιτιολογείται επαρκώς η επιλογή, κατ' εφαρμογή των άρθρων 14 και 33 του ν. 4387/2016 και της κ.υ.α. 26083/887/7-6-2016, ως βάσης επανυπολογισμού των κύριων συντάξεων που καταβάλλονταν στους ήδη συνταξιούχους κατά τη δημοσίευση του ν. 4387/2016, του ύψους στο οποίο οι συντάξεις αυτές είχαν διαμορφωθεί στις 31.12.2014, δηλαδή με τις επελθούσες και κριθείσες ως αντισυνταγματικές με τις 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομελείας του Συμβουλίου της Επικρατείας μειώσεις των ν.4051/2012 και 4093/2012.

8. Κατ' ακολουθία των προαναφερθέντων τίθενται τα εξής νομικά ζητήματα που αφορούν, κατ' αρχάς, τις αξιώσεις των ανωτέρω εναγόντων Ασπασίας Βαδάση κλπ., αλλά αποτελούν

ζητήματα γενικότερου ενδιαφέροντος που έχουν συνέπειες για ευρύτερο κύκλο προσώπων, κατά την έννοια του άρθρου 1 του ν.3900/2010:

Α) Αν η θεσπισθείσα με τη διάταξη του άρθρου 14 παρ. 2 α του ν. 4387/2016 ρύθμιση της συνέχισης της καταβολής των συντάξεων, όπως αυτές είχαν διαμορφωθεί την 31.12.2014 κατά τις τότε ισχύουσες διατάξεις, δηλαδή με τις μειώσεις που επήλθαν με τους ν.4051/2012 και 4093/2012, για το διάστημα από το χρόνο έναρξης ισχύος του παραπάνω νόμου την 12.5.2016 και εφεξής, είναι σύμφωνη με το Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ.

Β) Αν η παραπάνω διάταξη έχει την έννοια ότι καταλαμβάνει ρυθμιστικά και το διάστημα από 1.1.2013 έως την 11.5.2016 και, σε καταφατική περίπτωση, αν η ρύθμιση και για το διάστημα αυτό αντίκειται στο Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ.

Γ) Αν ο χρονικός περιορισμός της ισχύος των αποτελεσμάτων τους που έθεσαν οι με αριθμό 2287-2288/2015 αποφάσεις της Ολομέλειας του ΣτΕ αφορά μόνο τη διαπίστωση της αντίθεσης προς το Σύνταγμα των διατάξεων των ν.4051/2012 και 4093/2012, που θέσπισαν τις επίμαχες μειώσεις των συντάξεων ή καταλαμβάνει και την διαπιστωθείσα αντίθεση αυτών προς το άρθρο 1^{ου} Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ.

Δ) Αν, από το γεγονός ότι, όπως κρίθηκε με την απόφαση ΟΛΣΤΕ 1891/2019: α) η διαπιστωθείσα με τις αποφάσεις ΟΛΣΤΕ 2287-2288/2015 αντισυνταγματικότητα και αντίθεση προς το άρθρο 1 του 1^{ου} Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ των μειώσεων των συντάξεων με τους ν.4051/2012 και 4093/2012 ήταν τυπική, δηλαδή οφείλονταν στην έλλειψη προηγούμενης τεκμηριωμένης επιστημονικής μελέτης (βλ. παραπάνω σημείο β) και β) το δεδικασμένο των αποφάσεων ΟΛΣΤΕ 2287-2288/2015 ισχύει μόνο μεταξύ των διαδίκων, που συμμετείχαν στις δίκες επί των οποίων οι αποφάσεις αυτές εκδόθηκαν, επιτρέπεται, κατά το Σύνταγμα και την ΕΣΔΑ, στο νομοθέτη να διατηρήσει ή στο δικαστήριο, που θα επιληφθεί σχετικής αγωγής και χωρίς ακόμα σχετική νομοθέτηση, να κρίνει νόμιμες, τις παραπάνω μειώσεις των συντάξεων, για το χρονικό διάστημα από 1.1.2013 έως 11.5.2016, εφόσον από μεταγενέστερη των αποφάσεων ΟΛΣΤΕ 2287-2288/2015 εμπειριστατωμένη επιστημονική μελέτη προκύπτει ή θα προκύψει, ότι οι μειώσεις των συντάξεων με τους ν. ν.4051/2012 και 4093/2012 από την έναρξη της επιβολής τους (1.1.2013) ήταν ουσιαστικά σύμφωνες με τις συνταγματικές αρχές της κοινωνικής αλληλεγγύης, της ισότητας, της ισότητας στα δημόσια βάρη και της αναλογικότητας, καθώς επίσης και με το άρθρο 1 του 1^{ου} Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ περί προστασίας της περιουσίας, όπως με την απόφαση ΟΛΣΤΕ 1891/2019 κρίθηκε προκειμένου για τον

επανυπολογισμό των καταβαλλομένων συντάξεων, που θεσπίσθηκε με τις διατάξεις του ν.4387/2016.

9. Η επίλυση των παραπάνω νομικών ζητημάτων θα καθορίσει τη κρίση της βασιμότητας ή μη κατά το νόμο της παραπάνω αγωγής για τις προβαλλόμενες απαιτήσεις των εξής χρονικών περιόδων: α) από 1-1-2013 έως 9-6-2015, δηλαδή πριν τη δημοσίευση των ΟΛΣΤΕ 2287-2288/2015 αποφάσεων, λαμβανομένου υπ' όψιν ότι η αγωγή ασκήθηκε μετά τη δημοσίευση (10-6-2015) των αποφάσεων αυτών, β) από 10-6-2015 έως 11-5-2016, δηλαδή από τη δημοσίευση των ΟΛΣΤΕ 2287-2288/2015 αποφάσεων μέχρι την έναρξη ισχύος του ν.4387/2016 και γ) από 12-5-2016 (έναρξη ισχύος του ν.4387/2016) έως 31-8-2019.

10. Επειδή το ανωτέρω ζήτημα έχει συνέπειες για ευρύ κύκλο προσώπων, γιατί αυτό επηρεάζει άμεσα όλους τους συνταξιούχους, οι οποίοι έχουν ασκήσει, ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων της Χώρας, συναφείς αγωγές των οποίων εκκρεμεί η εκδίκαση. Ο δε αριθμός των αγωγών (οι οποίες κυρίως είναι ομαδικές) είναι αναμφίβολα ιδιαίτερα μεγάλος, ιδίως αυτών που εκκρεμούν στο Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών (περίπου 6.000 δικόγραφα).

11. Ως συνημμένο προσκομίζουμε την από 11-9-2019 (αριθμ.καταθ.ΑΓ13133/16-9-2019) αγωγή, ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών, των Ασπασίας Βαδάση κλπ.(συν.46).

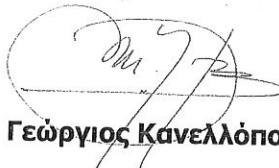
ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΑΙΤΟΥΜΕΘΑ

Να γίνει δεκτή η παρούσα αίτησή μας. Να εισαχθεί ενώπιον της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν.3900/2010 και να εκδικασθεί η ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών από 11-9-2019 (αριθμ.καταθ.ΑΓ13133/16-9-2019), αγωγή των Ασπασίας Βαδάση κλπ.(συν.46) κατά του Ε.Φ.Κ.Α.

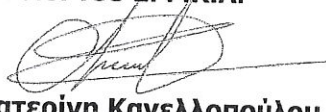
Αθήνα 14-11-2019

Οι Πληρεξούσιοι του Ε.Φ.Κ.Α.

Γεώργιος Κανελλόπουλος

Αντιπρόεδρος Ν.Σ.Κ.

Τηλ: 210-5225289

Αικατερίνη Κανελλοπούλου

Πάρεδρος Ν.Σ.Κ.

Τηλ: 210-5224014

